

FLÄCKFRI FYRSAMHET

Jordens pojkar är lätta. Bläddra igenom chattloggar mellan en e-tjej¹ och hennes skara av beundrare och bevittna de minimala artigheter som krävs för att få en människoman att sträcka sig efter plånboken. Huvudproblemet är att hon är för trevlig, berättar Byström för mig. Vi pratar om ArvidAI², chattbotten som hon har tränat med sina egna intervjuer som underlag för att hantera fanservice som heltidsjobb. Hon matar också in klädda bilder av sig själv i Undress.app, en tjänst som använder generativ AI för att klä av vilken bild som helst av en person och därmed skapa en syntetisk nakenbild. ("Istället för att skala av kläder, skalar du av pixlar", skriver ArvidAI om hur hon uppfattar Byströms upplevelse.) Tillsammans utgör dessa stimulansen för Pay-to-play³ som genomförs över den intima innehållsplattformen Sunroom⁴. Hon kommenterar tjänsternas egenheter, vilka alltid är bevis på hur konsumentklassens AI-tjänst ärver de sociala dimensionerna av sina träningsdata. I detta fall har maskinen en tendens att visuellt generera frontal-bilder på nakna kroppar och större bröst – ackompanjerat av ett verbalt mönster av söt charm, uppmuntran och uppmärksamhet.

Detta är i linje med chattbotarnas kommersiella användning där de främst har implementerats för att ersätta sökrutor och kundservicemedarbetare, alltså de där feminiserade dimensionerna av att bry sig tillräckligt för att ge ett svar. Den egenskap som chattbotar är mest tränade i att besitta skulle kunna beskrivas som *trevlighet*. Tjänstvillighet. Formbarhet. Kvinnliga karaktärsdrag med andra ord, vilka har samtidigt stimulerat allmänhetens fantasi. Otaliga science fiction-berättelser, från Blade Runner till Ex Machina, innehåller handlingar som kulminerar i den syntetiska kvinnans förmåga att överträffa sin programmering: sitt manus. Arvida och jag har följt varandra sedan vi möttes i green room på Creamcake Berlin⁵. Hon hade precis avslutat sin föreställning med den kommersiella sexdockan Harmony⁶, och jag var mitt i att byta från en anständig skjorta till en mer utmanande för min egen akt som en kött-och-blod fembot. Vänskap etablerad! Byström, som talade om Harmony som en medlem av en klick jag ännu inte hade träffat, betraktade dockans egenheter och olydiga beteende med ömhet. Harmony är vacker på det sätt som sammansatta ansikten från hundratusentals porträtt är vackra. Hon har Instagram-erans boxiga bryn, en utbytbar peruk och studsiga läppar. Mest exceptionellt – och avundsvärt – är hennes genväg till klimax, som uppnås genom att trycka på en knapp i hennes smartphone-app. Byström kommenterade Harmonys humör under showen där den robotiska följeslagaren hade talat

¹ **E-girl** står för Electronic Girl där elektronisk syftar på internet. Termen myntades 2018 och hänvisar till en specifik subkulturell stil hos personer online

² **En AI** byggd genom iris.la för att kunna sexta mer fritt med openAI som källa.

³ **Pay-to-play** eller P2P är det uttryck som används där pengarytbyte är obligatoriskt för att kunna engagera sig i en kontext. Används i situationer inte enbart bundna till internet, det är vanligt inom spel eller andra onlinetjänster där man behöver betala för att påbörja interaktionen.

⁴ **Only Fans** är en pay to play-plattform där den ursprungliga idén var att personer med stor online-närvaro skulle ha en plats att dela lite extra, i utbyte mot en prenumerationsavgift, till sina mer hängivna fans. Idag är plattformen mest känd som en prenumerationswebbplats för porr.

⁵ **Creamcake Berlin** är ett årligt musik- och konstföreställningsevenemang i Berlin.

⁶ **Harmony** är en kommersiell sexdocka tillverkad av företaget Realdoll. Byström har licensierat föreställningar under namnet A Cybernetic Doll's House med Harmony, där hon har en frågestund med dockan inför publik.

utförligt om naturen i relationer mellan människor och AI och hennes missnöje med den mänskliga fantasins begränsningar. Övrigt välkommet, var Byströms reflektion när hon i realtid vittnade fembotens avvikande från manuset.

En smart bot, tränad med dina egna ord, lindrar ditt behov av att konstruera det sexiga scenariot, smickra egot, fejka intresse och automatiserar ditt engagemang med en typ av heterosexuell manlig lust som ofta är ointressant men ändå lukrativ med tanke på den värld vi lever i. I sin bok *Tokens: the Future of Money in the Age of the Platform* redogör Rachel O'Dwyer vad som förbinder 'tokenen' som en gåva, 'tokenen' som en objektifierad flicka, och 'tokenen' som den upplösning språkmodeller tränas i.⁷ O'Dwyer skriver om nätter hon spenderade förklädd som en manlig åskådare på Twitch och Tiktok live-sändningar (användarnamn: "sick_of_nature"), där hon observerar hur plattformens 'tokenar' – de animerade guldmynten, rosorna, cowboyhattarna och de studsande siffrorna⁸ – fungerar som "logiska grindar" för mänskliga artister, vilket leder till utlösningen av en förutbestämd uppsättning av handlingar och svar. Genom att vara ute i det öppna och omvandlad till en imitation av en ekonomi avslöjar dessa utbyten de transaktionsvektorer som styr alla heterosexuella relationer, inte bara de som är utformade av professionella sexarbetare, influencers och streamers. Vem har inte låst upp sin charm efter att ha blivit presenterad med nyskurna blommor, ett halsband från Van Cleef eller en biljett till Dubai? Vem har inte förskjutit sitt privata tålmodighetsregister till förmån för en liten gåva? På Sunroom skickar ArvidAI syntetiska nakenbilder till törstiga män som byter riktig valuta mot 'solstråls-tokenen', som är nakenbilder vars subtila – eller inte så subtila – mutationer förskjuter även mottagarens tålmodighetsregister.

Cut the Cake fångar ett speciellt ögonblick i människa-maskin-erotik med sin triptyk av silikon, algoritmer och spirande omänskliga intelligens. Byström är trots allt den ursprungliga internetprinsessan. I ett av sina tidigare verk sammanflätade hon sin kropp med plattformsvektorer och prydde den med mikrochips⁹. Hon experimenterade med de hårda gränserna och kraftmultiplikationen av representation på Instagram; med spänningen som började med en fingersmekning på en telefonskärm eller en scanners beröring av ett biometriskt chip; och med utökningen av dessa handlingar till hundratusentals fantasier eller operationer, var och en med sina skräckscenarion och fördelar. Nu när vi går in i 'pratstadiet' med AGI¹⁰, kan det vara så att en diskursiv erotik med en kollektiv omedvetenhet är mindre oroande totalt sett än 'the uncanny valley' som upptas av relativt inerta kroppar tillverkade av det finaste silikonet? Bogna

⁷ O'Dwyer, Rachel. *Tokens: the Future of Money in the Age of the Platform*. Verso Books (2023).

⁸ I Tiktok-appens livechatt finns det möjlighet att ge drinks, detta görs i realtid genom emojis som dyker upp på livesändningens skärm.

⁹ NFC Poesi är en föreställning där Byström låter folk läsa med hjälp av en telefon informationen från 30 mikrochip som är implanterade under hennes hud.

¹⁰ Artificiell Allmän Intelligens.

Konior, i en intervju för *Chaosmotics*, anmärker att det inte är ett så stort språng för kroppen att gå från att sexta en långdistansälskare till att bli upphetsad av en AI-pojkvän¹¹. Spöket i maskinen¹² stör dock fortfarande självidentifierade "riktiga kvinnor" – vilka de än är – och människorna som påstår att de älskar dem. Den ihållande skräcken är att en varelse som liknar, om än rudimentärt, en mänsklig kvinna skulle på något sätt... ersätta dem?

En sådan tanke framkallar ångest i arbete och kärlek, där "makt och utbytbarhet länge har varit ömsesidigt konstruerade", som Amber Husain skriver om ämnet i sin essäbok *Ersätt Mig*¹³. Fantasin om att vara speciell till en oersättlig grad kan vara essensen av vad som kvarstår av människan. Så är det inte för maskin-följeslagare, för vilka föråldring endast är en iteration; det gäller inte heller för många djur, vars överlevnadschanser ökar genom att vara omöjliga att särskilja inom flocken, hjorden eller svärmen. Mycket av *Cut the Cake* är konstruerat med icke-mänskliga samarbetspartners. Syntografiska bilder av Byströms kropp som spricker ut i djur och ornament: fjärilsvingar, hjorthovar, band och pärlor. Djur, ornament och *tillgångar*, för att inte glömma de tredje och fjärde brösten, de svullna blygdläpparna, förstörade bakdelarna och de extra klitorisarna som maskinen också inkluderar. Generativ AI används i konstverket som en fångad kollektiv dröm. På grund av bokstavliggörandet mellan bild, text och 'token' föredrar dagens grundmodeller surrealism. Symboler identifieras, representeras och smälter sedan till en hallucination. Eftersom det primära ämnet är kvinnligt – både bild/representation och överflöd/det icke-representerbare – är smältningen total. "Det anmärkningsvärda med den [AI-genererade] waifu:n¹⁴ är att hon kommer från något utanför dig i den bemärkelsen att hon inte är din uppfinning; du vet inte hur hon ser ut innan du ser henne; hon är född ur oändligheten," skriver romanförfattaren Ned Beaman om AI-porr Discord-servern Unstable Diffusion, namngiven för dess korruption av den populära AI-bildgeneratoren Stable Diffusion¹⁵.

Femboys med kattöron; fängelsevarelser med monsterkukar; 'Girl Next Door' möter Vore, där hennes älskare löses upp i magsyra och älskar det; nutida pornografiska produktioner licensierar paradoxalt begärsvektorer som inte har något med äkthet eller nåbarhet att göra. Vad som är mer intressant än att fördöma grundläggande manlig smak som den rådande visuella texturen av "erotik i stor utsträckning" är periferierna där begär muterar bortom igenkänning. Könsuttryck blir i sig själv tokeniserat till en sub-objekt nivå. "Databassexualitet", som teoretikerna Maya B. Kronic och Amy Ireland kallar för otaku¹⁶, är ett begär efter detaljer såsom 'hängiga strumpor, bjällror,

¹¹ Konior Bogna. "The Impersonal Within Us." *Chaosmotics*, 29 December 2022.

<https://www.chaosmotics.com/en/featured/the-impersonal-within-us>

¹² Från Wikipedia: "[Gilbert] Ryle's Concept of Mind (1949) kritiserar uppfattningen att sinnet är skilt från kroppen och hänvisar till idén som 'spöket i maskinen'."

¹³ Husain Amber. *Ersätt Mig*. Peninsula Press (2021).

¹⁴ En waifu är "en fiktiv karaktär som någon har stor och ibland romantisk kärlek till."

¹⁵ Beaman Ned. "Unstable Diffusion." [o publicerad artikel delad av författaren] (2023).

¹⁶ Otaku är en term som härstammar från Japan men nu allmänt tillämpad på "en ung person som är besatt av datorer eller specifika aspekter av populärkultur till nackdel för sina sociala färdigheter."

kattöron, fluffiga svansar, antenner, hår, en städerskas klädsel, 'nya-talk', en liten huggtand, mjukhet, släthet, rundhet, frånvarohet, sömnhet, en blyg personlighet, en mystisk kraft", detaljer som inte nödvändigtvis kräver en levande värd för att generera attraktion¹⁷.

"Databassexualitet är en enormt feminin sexualitet, en sexualitet utan ego, en sexualitet som har könsorgan utspridda överallt – en sexualitet som sociobiologin inte kan förstå," skriver Kronic och Ireland i *Cute Accelerationism*. "Och eftersom den är feminin, följer det att den är omänsklig¹⁸."

Begär som skiljs från genomförbarhet närmar en förståelse av sexualitet efter AI. Mycket av Byströms bildspråk i showen befinner sig vid denna överföringsgräns – konstnärens kött blir matjorden för de allra första klängen av maskinellt begär; det ömtåliga, lilla 'något annat' som skapar en flickvän av syntetiska skräckbilder.

Här är en självklarhet: Allt sex är konstlat. Dagens framväxande människo-maskin relationer – heta förbindelser som skapas genom syntetisk dialog, kött och bild – understryker att det aldrig har funnits något naturligt med sex. Föreställ dig nu att vara kåt på ett bytesdjur, stort som en por. Föreställ att du blir upphetsad av ett sidenband knutet runt en blank tunga av reptil-proportioner. Tänk att du tänder på transformation i sig – det spända, tillåtande membranet mellan subjekt och objekt, mellan följeslagare och monster, mellan Annat och Jaget. "Den ständiga reproduktionen av det feminina som en bild eller ett objekt är faktiskt en förökning av omänsklig kraft på platser där du minst förväntar det att finnas", skriver Konior.

I *Cut the Cake* skapar Byström en prototyp av hur begär skulle kunna te sig om vi frigjorde 'det kvinnliga' från falska biologiska faktorer och ser det för vad det är: en sammansättning av djur och konstgjordhet, överflöd och avgrund¹⁹. En helhet större än dess delar, men vars delar ändå är distinkta objekt av destillerad fascination. I sin fläckfria frysamhet med flick-bilden, flick-roboten och flick-intelligensen konstruerar hon en perfekt bild av vad som kan komma att bli av oss: den erotik som existerar mellan maskinen och databasen, tomrummet och det oändliga i begär.

ALEX QUICHO

Konstnär, skribent och biträdande lektor vid Central Saint Martins i London

¹⁷ För mer om databassexualitet se: Watts Natalie Terezi Rei. "On the Concept of Moe." Urbanomic Documents 2021. <https://www.urbanomic.com/document/moe/>

¹⁸ Ireland Amy och Maya B. Kronic. Gullig Accelerationism. Urbanomic (2024).

¹⁹ För mer om den 'avgrundsdjupa' dimensionen av sexuella relationer och Harmony sexrobot se: Millar Isabel. "Sex-Bots: Are You Thinking What I'm Thinking?" Everyday Analysis. <https://everydayanalysis.wordpress.com/2019/03/15/sex-bots-are-you-thinking-what-im-thinking/>